

bevare det Hele urørt. — Med Hensyn til § 3 i Lovforslaget kan jeg ikke negte, at jeg synes, det er en overordentlig besynderlig Fremgangsmaade at tage en Foræring tilbage, som man engang har givet, og navnlig at forlange Renter af en saadan Foræring; men det er jo det, man i Virkeligheden gjør. Man har foræret Kjøbenhavn nogle Grunde, og dem fordrer man nu tilbage og tillige nogle andre Grunde. — Det var en ganske rigtig Bemærkning, af det ærede Medlem (Sasle), at man veed ikke, hvor mange eller hvor faa det bliver. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, at det er en rigtig Fremgangsmaade, netop at forlange Bidrag af denne By for et Gode, der dog ikke bliver til alene for Byens Skyld; jeg antager nemlig, at en Havnebane ikke vil faae Betydning alene for Kjøbenhavn, men at en Varebane fra Banegaarden til Havnen vil faae Betydning for Handelens Udvikling ikke alene i Kjøbenhavn, men over hele Landet. I § 4 staar der, at der skal gives fuldt Vederlag til Staten for Alt, hvad den skal afstaa til den samme Stat, som i Aaret 1900 skal kunne fordræ Alt tilbage; den skal have fuldt Vederlag, hvorimod Kjøbenhavn skal afstaa noget Bestemt eller Ubestemt aldeles uden Vederlag. Jeg tror, det er i høj Grad urimeligt. — Der er et Punkt i Lovforslaget, som det er mig af sær Betydning at faae noget mere fastslaaet, end det er. Jeg tror efter de Udtalelser, som ere faldne baade i det andet Thing og her, ganske sikkert, at der ligget en Anmodning om Koncession paa de Baner, som ere nævnte, fra det sjællandske Jernbaneselskab, saa at man kan vente at faae dem alle; men jeg kan ikke negte, at jeg vilde finde det ubilligt og urimeligt, om Selskabet fik Tilladelse til at bygge Jernbanen Nr. 1, men man ikke fik den, som nu er bleven Nr. 4. Efter Forhandlingerne og den ærede Ministers Udtalelser i det andet Thing, kan jeg ikke nære Tvivl om, at Havnebanen vil blive bygget, naar den anden Koncession gives; men jeg tror dog, at det, naar de to Baner ikke ligesvem ere knyttede til hinanden, er nødvendigt, at vi faae en bestemt Udtalelse om, hvorvidt denne min Opfattelse er rigtig. Jeg nærede aldeles ingen Tvivl i denne Henseende, indtil min ærede Sidemand (Brock) udtalte sig med stor Sagkundskab i disse Forhold, med specielt Kjendskab til hvad der foregaar i det sjællandske Jernbaneselskab. Han begyndte med, at denne Bane kunde man ganske sikkert vente vilde blive udført, men — og det var et overordentligt slemmt men — kun naar man tog det tilbørlige Hensyn til, at Banen skulde gaa helt til Njhaavn, tog det tilbørlige Hensyn til, at det maaske vilde blive vanskeligt at faae den færdig i rette Tid og til de forøgede Udgifter, der vilde komme til ved den Bro, der skulde lægges. Jeg kan ikke negte, at, saaledes som Sagen herefter staar, tror jeg, vi bør, om ikke fastslaa det ved en Paragraf i Loven, saa dog sikre os ved en

aldeles bestemt Udtalelse fra den ærede Minister, at man ikke tænker paa at give nogen af disse Koncessioner, uden at Banen under Nr. 4 ogsaa bliver udført. Det var netop i denne Henseende, jeg tillod mig at hævde, at det ingenlunde kan være ubilligt ligeoverfor et monopoliseret Selskab, at fordræ et saadant Anlæg til Gjengjæld for en Begunstigelse, man giver paa anden Maade, og jeg kan ikke negte, at, hvis det ikke maatte kunne slaas fast, vil jeg stemme mod Loven. Jeg tror ikke, at vi behøve at slaa det fast i selve Loven, men vi maa have en Udtalelse derom fra den høitærede Minister. Der er nu kommet et andet Moment til, som kan berede Vanskelighed, nemlig Hensynet overfor Kjøbenhavn; det ligger imidlertid udenfor her. Jeg ønsker blot at vide, om der ved Forelæggelsen af Loven har foreligget for Ministeren et aldeles bestemt Tilslag fra det sjællandske Jernbaneselskab, om det vil bygge baade Banen Nr. 1 og Banen Nr. 4.

Judenrigsministeren (Tobiesen): Jeg kunde jo i og for sig slet ikke have havt Noget imod, om de 3 i det oprindelige Lovforslag indeholdte Baner vare knyttede til hinanden. De ere ikke fremkomne, fordi man i Judenrigsministeriet har havt den Fantasi at ønske dem, men de ere fremkomne efter moden Overveelse med et Selskab, som efter min Mening til enhver Tid meget loyalt har opfyldt sine Forpligtelser. Naar man derfor nærer nogen Tvivl om, at Regjeringen vil paase, at det opfyldes, som den har forlangt, og at Selskabet vil opfylde, hvad det har tilfagt, da stille man et saadant Indbringningsforslag. Det skal ikke fra min Side møde nogenformelt Vanskelighed, thi jeg tør være forsikkert om, at begge de to nævnte Parter ville holde, hvad de med Hensyn til Lovforslaget have lovet. Naar det ærede Medlem derimod udtalte, at han fandt det ret rimeligt, at man knyttede en Bane som den under Nr. 3 til et andet af de nævnte Baneanlæg, fordi det var et monopoliseret Selskab, som Staten i den Anledning havde Krav paa, tør jeg dog spørge det ærede Medlem, hvad det egentlig er for et Monopol, som det ærede Medlem figter til. Staten har aldrig havt nogenformelt Byrde af den Rentegaranti, som man har givet det sjællandske Jernbaneselskab. Dette har ved sin dygtige Bestyrelse til enhver Tid været istand til at skaffe sig de fornødne Midler til at udbvide sit Net. Det har sørget tilfirkkelig for sine Aktionærer og for at kunne skaffe sig Penge og skaffe sig Penge endogfaa i en meget stor Maalestok til Udvidelse af sit Net, og det har aldrig besværet Staten i nogen Henseende; thi det tør jeg sige ikke er noget Besvær, at Staten i to Aar gav et Tilskud, som Selskabet saa betalte tilbage. Det har til enhver Tid opfyldt sine Forpligtelser, og naar man taler om, at det har Forpligtelser ligeoverfor Staten, som denne kan